

da gå i gang, vi skal ikke tale om, at tallet er stort, men vi skal gå i gang. Ifølge statistikken er der inklusive personer på orlov ca. 320.000, der ikke er i arbejde, altså omregnet til fuldtidsledige, så det er da bare med at komme i gang. Man kan sige, at ikke én eneste sund og rask person i den arbejdsduelige alder burde gå ledig, medmindre han eller hun var under uddannelse – vi ønsker jo i øvrigt alle sammen, at man kan få en kompetencegivende uddannelse. Men så må opgaven vel være, at for hver eneste, der i øvrigt er ledig, skal målet være, at de kommer i arbejde.

Jeg er meget glad for, at hr. Bjørn Elmquist siger, at der ikke er nogen blokeringer fra Det Radikale Venstre. Det er altså en melding til partierne om, at nu må man komme med ønsker for de resterende 690 mio. kr. minus det, der er brugt til nogle geværer, så der kan komme et frit omløb og den aftale og den ånd, der lå i aftalen, kan blive overholdt. Det siger jeg tak for.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Politikerne derinde på Christiansborg beskæftiger sig mere med enkeltsager og småpillerier end med de overordnede diskussioner om, hvordan samfundet skal se ud i fremtiden. Det tror jeg flere end jeg har hørt, uafhængigt af partiforhold.

Finanslovforhandlingerne opfattes også ofte som et slagsmål om detaljer; men intet kan faktisk være mere forkert. Netop i forbindelse med finansloven har vi en samlet mulighed for at tage stilling til ændringer på flere områder på samme tid på tværs af fagministerier, og vi har mulighed for at få lovgivningen til at hænge sammen, hvis vi vel at mærke udnytter den mulighed.

Det Konservative Folkeparti har sine helt klare ønsker om, hvordan det danske samfund skal indrettes, og hvilke ændringer der er nødvendige, for at vi kan nå det mål, og vore ønsker til finansloven tager naturligvis udgangspunkt heri. Nogle skridt er større, nogle er mindre, men de går alle i den samme retning.

Vi forestiller os, at vi står ved et vej-Y, hvor den ene vej går til det konservative mål og den anden i regeringens retning. I begyndelsen kan det godt være, at forskellen ikke er så stor, men senere ender de to veje ved vidt forskellige destinationer.

Forudsætningen for, at der overhovedet er en valgmulighed, er selvfølgelig, at der er orden i økonomien, og derfor tog vi – som fru Pia Gjel-

lerup også fremhævede at vi nok gerne ville sige – det sure slid gennem 1980'erne. Derfor har vi nu, hvor konjunkturerne er forbedret, flere valgmuligheder, og vi har en enestående chance for at rette op på fejl i det danske velfærdssystem. Derfor er det hovedkravet for Det Konservative Folkeparti, at den kommende finanslov sikrer en fortsat forbedret økonomi og samtidig udnytter muligheden for at få løst nogle fundamentale problemer i vores samfund.

For Det Konservative Folkeparti gælder det ikke kun om at spare og skære ned, som nogle partier her i Folketinget gerne vil give indtrykket af. Vi har skam også ønsker om udgifter på statsbudgettet, men til forskel fra visse partier i venstre side af salen skaffer vi pengene, før vi giver dem ud.

Vi ønsker at gøre Danmark til et gældfrit samfund hurtigst muligt, og hertil kræves jo, at underskuddet på statens husholdningsbudget mindskes, og at det mindskes mere end det, regeringen har foreslået.

Vi ser nogle muligheder for fremtiden, hvis de udnyttes nu, men vi vil ikke acceptere, at man bare læner sig tilbage og siger, at tiden løser nok problemerne. Det er det, fru Pia Gjel-lerup så nydeligt beskrev med autopiloten, og det er lige præcis autopiloten, der er farlig, for vi kan se de problemer, der kommer om 5 og 10 år. Vi skal kunne betale vores pensioner, og vi skal kunne tage vare på de svage i samfundet; men samtidig skal vi give ansvaret tilbage til de alt for mange i den arbejdsdygtige alder, som i dag passiviseres med tilskud og overførselsindkomster.

Hvis vi tror, problemerne løser sig selv, kan vi ende på samme måde som de to mænd, der sad i et 4-motors-fly: Piloten meddeler pludselig, at den ene motor har sat ud, så maskinen vil blive forsinket. Efter en tid er piloten der igen: Nu har motor nr. 2 sat ud, forsinkelsen vil blive forøget. Det sker for tredje gang, da den tredje motor sætter ud: Der vil blive en yderligere forsinkelse, men maskinen kan da flyve videre på den fjerde motor. Og så er det, den ene siger til den anden: Hold da helt op – hvis den fjerde motor også går, kommer vi da til at hænge heroppe hele dagen!

Og det er jo lige præcis det system, som regeringen og Socialdemokratiet har sat sig i spidsen for. Man tror på, at det hele nok skal gå, uanset om den ene motor efter den anden viser tegn på problemer; optimismen fejler ikke noget. Men vi vil faktisk gerne sikre, at alle motorerne virker,